

ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 782

din 18 septembrie 2012

Prin nota nr. 2472/IJ/1911/DIJ/24541/ST/2012, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea doamnei Ioana Bogdan, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, de apărare a reputației profesionale, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Doamna judecător Ioana Bogdan a solicitat apărarea reputației profesionale în raport de informațiile apărute în articolul de presă publicat la data de 20 iunie 2012 în ziarul "Ziua news" și postat on line la data de 22 iunie 2012 pe pagina de internet a acestei publicații, care au fost de natură să-i afecteze sau au creat suspiciuni cu privire la reputația sa profesională.

În motivarea acestei cereri, doamna judecător a arătat că, pornind de la titlu și de la subtitluri, întreg articolul de presă (inclusiv caricatura care îl însoțește, o marionetă îmbrăcată în robă), prin conținutul său, a avut ca scop imediat discreditarea sa din punct de vedere profesional și moral, iar, ca scop mediat, discreditarea modului de funcționare a sistemului judiciar în ansamblul său, în condițiile în care lasă să se înțeleagă că evoluția sa profesională se datorează legăturilor politice și serviciilor de informații, punând astfel sub semnul întrebării însăși activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, instituție

care se ocupă de cariera magistraților, având atribuții în promovarea și sancționarea acestora.

În cuprinsul articolului se fac comentarii care au pus în discuție legalitatea și temeinicia constatărilor făcute în calitate de inspector, precum și a soluțiilor date în perioada în care doamna judecător Ioana Bogdan a avut calitatea de Inspector șef, creând impresia că

Pe de altă parte, se induce ideea că repartizarea aleatorie a dosarelor, inclusiv sub aspectul componenței completelor de judecată, nu a fost respectată la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, tendențios fiind prezentate și aspectele privind opțiunile profesionale ale doamnei judecător, lăsând să se creadă că plecarea de la Consiliul Superior al Magistraturii a fost dictată în condițiile în care îi fusese prelungit mandatul de inspector până în anul 2012.

Analizând nota Inspecției judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

La data de 20 iunie 2012, în ziarul "Ziua news", jurnalistul V.R., autorul articolului intitulat "**Marioneta în robă**", a susținut că: ascensiunea profesională a doamnei judecător Ioana Bogdan s-a datorat unor „”; în perioada cât a condus Inspecția judiciară, doamna judecător sens în care „deși avea cunoștință despre relațiile neprincipiale dintre , Ioana Bogdan a ajuns la concluzia că judecătoria nu se face vinovată de nimic”, iar „un alt exemplu de , de această dată, a fost cel al prim-procurorului de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, V G , acuzat încă în 2005 că intervenea în dosarele subordonaților. Scos nevinovat de Inspecție, în anul 2006, G a rămas în funcție până în 2012, când, culmea, a fost suspendat tot ca urmare a unei acțiuni a Inspecției Judiciare, tot pentru intervenții în dosarele colegilor”.

În articolul publicat s-a mai menționat că „după ajungerea Ioanei Bogdan la instanța supremă, președintele Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție , modificând fără nicio justificare completele de judecată”.

Casație și Justiție a mai multor magistrați, printre care și doamna judecător Ioana Bogdan, iar prin Hotărârea nr. 995/18 noiembrie 2010, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a hotărât promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a doamnei judecător Ioana Bogdan, judecător la Tribunalul București.

Prin Hotărârea nr. 1167/25 noiembrie 2010, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât, ca urmare a promovării la Înalta Curte de Casație și Justiție, încetarea detașării în cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a doamnei judecător Ioana Bogdan, începând cu data de 1 decembrie 2010.

Plenul reține că transferarea doamnei Ioana Bogdan din funcția de procuror în funcția de judecător s-a dispus cu respectarea art. 69 alin.2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții în vigoare la data dispunerii măsurii (24.05.2000), iar promovarea în funcții superioare de execuție la tribunale a avut loc în conformitate cu dispozițiile art.66 alin. 5 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data la care doamna judecător a promovat la Tribunalul București (09.07.2004).

De asemenea, Plenul constată că a fost respectată procedura de selectare a inspectorilor (interviu susținut de candidați în fața Plenului Consiliului), în vigoare la data de 23.11.2005, dată la care doamna judecător Ioana Bogdan a fost numită în această funcție.

În ceea ce privește detașarea doamnei judecător, atât în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cât și în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Plenul are în vedere faptul că, în conformitate cu art. 58 alin.1 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, aceasta s-a dispus de Consiliu, la solicitarea autorității/instituției la care doamna judecător urma să își desfășoare activitatea.

Plenul are în vedere faptul că în cuprinsul considerentelor Hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 465/2012 și 97/2011 au fost analizate aspectele

referitoare la promovarea doamnei judecător Ioana Bogdan la instanța supremă, constatându-se că au fost respectate dispozițiile legale și regulamentare.

Referitor la verificările efectuate de către doamna judecător în calitate de inspector, la care se face referire în cuprinsul articolului menționat, Plenul reține următoarele:

Verificările realizate ca urmare a sesizării din oficiu a Consiliul Superior al Magistraturii, cu privire la aspectele semnalate în scrisoarea publicată pe site-ul
relativ la conduita necorespunzătoare a judecătorului
au fost realizate de inspectorii desemnați (
) în lucrarea nr. 992/IJ/1960/SIJ/2006.

Lucrarea privind rezultatul verificărilor realizate a fost avizată de șeful serviciului de Inspecție Judiciară pentru judecători, doamna judecător T M , fiind însușită de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din data de 21 decembrie 2006.

Independent de lucrarea menționată anterior, la data de 13.06.2012, în baza art. 42 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 95 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a încuviințat solicitarea prezentată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție/Secția de Combatere a Corupției, pentru presupuse fapte de șantaj, reținerea și arestarea preventivă a judecătoarei
din cadrul Curții de Apel Craiova - Secția a II a civilă, iar în ședința din data de 21 iunie 2012, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât suspendarea din funcție a doamnei

judecător la Curtea de Apel Craiova, ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva acesteia, începând cu data de 14.06.2012.

La data de 01.01.2008 Inspecția judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la aspectele semnalate în ziarul local „Gazeta de Oradea” referitoare la activitatea procurorului V G din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Lucrarea a fost înregistrată la Inspecția judiciară – Serviciul de Inspecție judiciară pentru procurori sub nr. 219/IJ/77/SIP/2008, iar Nota întocmită în urma verificărilor efectuate, a fost avizată de șeful serviciului pentru procurori domnul

și de inspectorul șef, judecător Ioana Bogdan și însușită de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din 27 martie 2008, potrivit căreia autorul articolului reiterează aceleași aspecte privind activitatea procurorului G Gh V și care au făcut obiectul unor verificări administrative sau penale în perioada 1998-2005, fiind dispuse măsurile care se impuneau. Celelalte aspecte referitoare la conduita procurorului G G V și implicarea acestuia în soluționarea unor cauze penale în care a fost cercetată concubina sa , precum și cele referitoare la implicarea procurorului în soluționarea acestor cauze, nu s-au confirmat la data efectuării verificărilor de către Inspecția Judiciară.

La data de 06.12.2011 a fost înregistrată la Inspecția Judiciară sub nr. 3288/IJ/1076/SIP/2011, sesizarea formulată de către procuror de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, iar la data de 23.02.2012, Comisia de disciplină pentru procurori a dispus cercetarea disciplinară împotriva procurorului G V G .

La data de 09.04.2012 a fost sesizată Secția pentru procurori în materie disciplinară, iar în ședința din data de 6 iunie 2012, în baza art. 49/1 alin. 1 teza 1 din Legea nr. 317/2004 modificată, s-a dispus suspendarea din funcție a acestuia, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare aflate pe rolul Secției.

În ședința din data de 18 iulie 2012, Secția pentru procurori în materie disciplinară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a admis acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva procurorului G V G , din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și a aplicat, în baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012, sancțiunea disciplinară constând în excluderea din magistratură a procurorului, ulterior dispunându-se revocarea acestuia din funcția de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor.

Totodată, Plenul reține că, potrivit evidențelor Inspecției judiciare, în perioada 01.01.2006-01.05.2009, în care doamna judecător Ioana Bogdan a fost inspector în cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv inspector șef al Inspecției judiciare, au fost promovate 83 acțiuni disciplinare, 52 fiind admise, în 10 dintre acestea fiind aplicată sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură.

Față de constatările de mai-sus, Plenul apreciază că aspectele semnalate privind conduita necorespunzătoare a judecătorului _____, respectiv a procurorului G _____ V _____ G _____, au făcut obiectul verificărilor prealabile realizate de inspectorii desemnați, iar notele întocmite în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare au fost aprobate de Secția pentru judecători și Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu privire la participarea doamnei judecător Ioana Bogdan la judecarea dosarelor înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care domnul

a avut calitatea de parte, Plenul are în vedere că aceste aspecte au fost de asemenea analizate în cuprinsul Hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 465/2012 și 97/2011, ocazie cu care s-a constatat că s-a respectat planificarea realizată de către președintele Secției penale și, ulterior, aprobată de către Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție (odată cu modificarea competențelor, în acord cu dispozițiile regulamentare).

Potrivit art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, Consiliul Superior al Magistraturii apără judecătoria și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

Dreptul la reputație figurează printre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private. Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le

manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei. Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, astfel cum este statuat prin dispozițiile art. 124 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Odată consacrată libertatea de exprimare în general, Plenul reține că revine fiecărei legislații în parte obligația de a statua asupra rolului pe care mass-media îl are în societatea respectivă, în concret, de a crea, pe de o parte, cadrul legal de exprimare, iar pe de altă parte, de a integra această activitate aspirațiilor socio-culturale și nu numai ale societății în ansamblul ei.

Asupra acestui ultim aspect, prin Rezoluția 1003 (1993) privind etica jurnalistică, art. 1 stabilește că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că printre principiile de bază al eticii jurnalismului se află și condiția ca difuzarea știrilor să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i-se atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de desfășurare a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor (Cauza Sunday Times contra Marea Britanie), deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Corelativ acestui drept al presei în contactul cu puterea judecătorească, este recunoscut și dreptul instanțelor de a beneficia de încrederea opiniei publice, pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, fiind deci necesar să fie protejate împotriva unor atacuri distructive, lipsite de fundament (Cauza Sabou și Pârcălab contra România).

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Braford contra Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

În acest context va analiza și Plenul Consiliului Superior al Magistraturii articolul de presă menționat, în legătură cu activitatea profesională a doamnei judecător Ioana Bogdan, pentru a aprecia dacă intervine și apără reputația profesională a judecătorului.

Articolul de presă, prin conținutul său concret, prezintă în mod tendențios date inexacte, unele nereale, respectiv faptul că promovarea doamnei judecător Ioana Bogdan nu s-ar fi datorat calităților profesionale, ci unor legături politice și informaționale; că nu și-a îndeplinit în mod corespunzător atribuțiile de serviciu în perioada în care aceasta a avut calitatea de inspector șef; că participarea acesteia la soluționarea dosarelor penale înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, după ce a fost consilier în cadrul DNA, s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor legale și regulamentare, ce sunt de natură a crea suspiciuni cu privire la independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Un rol esențial în transmiterea informațiilor opiniei publice, este dat de titlul ales de jurnalist <Marionetă în robă> care, prin asocierea improprie a cuvintelor marionetă și robă, avertizează încă de la început asupra faptului că articolul se referă la un judecător care răspunde unor comenzi. În acest mod se induce ideea că judecătorul la care se referă articolul, încalcă normele de deontologie profesională care trebuie să caracterizeze activitatea unui magistrat.

Această percepție este întărită și de caricatura care însoțește articolul de presă, fiind ilustrată o marionetă îmbrăcată în robă și care are drept scop inducerea ideii de lipsa de independență a judecătorului.

Prezentarea în articolul de presă menționat, în mod tendențios, a unor informații inexacte, împreună cu titlul și subtitlurile alese, însoțite de care ilustrează o marionetă îmbrăcată în robă, induc în conștiința opiniei publice o percepție negativă cu privire la activitatea și reputația profesională a doamnei judecător și sunt de natură să afecteze autoritatea de care acesta trebui să se bucure în exercitarea funcției.

De asemenea, afirmațiile din cuprinsul acestui articol privind punerea la îndoială a probității morale și a capacității profesionale de care doamna judecător se bucură în rândul corpului magistraților de la instanța supremă, îi afectează în mod evident reputația profesională și, implicit, este de natură să producă o scădere a prestigiului magistratului.

Plenul reține că, în paralel cu denaturarea realității în ceea ce privește activitatea doamnei judecător Ioana Bogdan, s-a încercat prezentarea distorsionată a activității Consiliului Superior al Magistraturii, instituție cu atribuții privind promovarea și sancționarea judecătorilor și procurorilor, prin inducerea ideii că promovarea în funcții de execuție sau de conducere se realizează pe alte criterii decât cele de competență, aspect ce ar pune sub semnul întrebării funcționarea normală a sistemului judiciar.

De asemenea, a fost indusă ideea unei lipse de reacție a Inspecției judiciare în situația în care anumiți magistrați ar fi săvârșit abateri disciplinare, faptele imputate punând în discuție chiar eficiența sistemului judiciar român, care nu sancționează judecătorii și procurorii ce nu respectă legea.

De asemenea, prin afirmațiile cu conotații deosebit de grave privind modul de respectare a principiului repartizării aleatorii a dosarelor la Înalta Curte de Casație și Justiție precum și a componentei completelor de judecată, articolul de presă a avut rolul de a știrbi încrederea opiniei publice în calitatea actului de justiție și în modul de funcționare a sistemului judiciar.

Față de argumentele expuse, Plenul apreciază că o asemenea modalitate de prezentare a unor informații privind activitatea profesională a doamnei judecător Ioana Bogdan a avut drept scop imediat discreditarea profesională și morală a doamnei judecător și a fost de natură a dezinforma opinia publică, ca scop mediat, cu privire la activitatea Consiliul Superior al Magistraturii a Inspecției Judiciare și Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna BOGDAN IOANA, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, urmând a fi emis un comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în acest sens.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Data în București, la data de 18 septembrie 2012

Președinte,
Judecător Alina Nicoleta GHICA

